

Εφεσίβλητη: Esmeralda Martínez Quesada

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει προς την αρχή περί μη δεσμεύσεως των καταναλωτών όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, ο περιορισμός των συνεπειών της αναγνώρισης ακυρότητας ρήτρας που κρίθηκε καταχρηστική, και κατά συνέπεια ο περιορισμός των αποτελεσμάτων που γεννά η υποχρέωση επιστροφής των ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως, όχι από της θέσεως σε εφαρμογή της καταχρηστικής και άκυρης ρήτρας αλλά από μεταγενέστερη ημερομηνία;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 8 Οκτωβρίου 2015 — Melitta France SAS κ.λπ. κατά Ministre de l'Écologie, de Développement durable et de l'Énergie

(Υπόθεση C-530/15)

(2015/C 414/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Délipapier, Gopack SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Lucart France, Paul Hartmann AG, SCA Hygiène Products, SCA Tissue France και Group Hygiène syndicat professionnel

Καθού: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Προδικαστικό ερώτημα

Ζητείται να αποφανθεί το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί του ζητήματος αν η οδηγία 2013/2/ΕΕ της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 2013 ⁽¹⁾, περιλαμβάνοντας «τους κυλίνδρους συσφιξεως» (ρόλους, σωλήνες, κυλίνδρους) που περιβάλλονται από περιελιγμένο ελαστικό υλικό, όπως χαρτί ή πλαστικές μεμβράνες, το οποίο πωλείται στους καταναλωτές, μεταξύ των επεξηγηματικών παραδειγμάτων συσκευασιών, παρέβλεψε την έννοια της συσκευασίας όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 3 της οδηγίας 94/62/ΕΚ της 20ής Δεκεμβρίου 1994 ⁽²⁾ και υπερέβη την έκταση της εξουσιοδότησεως που η Επιτροπή έχει βάσει των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της.

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/2/ΕΕ της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 2013, για την τροποποίηση του παραρτήματος I της οδηγίας 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 37, σ. 10).

⁽²⁾ Οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 365, σ. 10).

Προσφυγή της 23ης Οκτωβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-552/15)

(2015/C 414/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Wasmeier, J. Tomkin)

Καθή: Ιρλανδία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, επιβάλλοντας υποχρέωση καταβολής ολόκληρου του ποσού του φόρου ταξινόμησης για την ταξινόμηση, από κάτοικο Ιρλανδίας, μηχανοκίνητου οχήματος το οποίο έχει μισθωθεί με χρηματοδοτική ή απλή μίσθωση σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς να λαμβάνει υπόψη της τη διάρκεια της χρήσεως, όταν το εν λόγω όχημα ούτε προορίζεται να χρησιμοποιηθεί ουσιαστικά στην Ιρλανδία επί μονίμου βάσεως ούτε χρησιμοποιείται, στην πράξη, κατ' αυτόν τον τρόπο, και θέτοντας προϋποθέσεις για την επιστροφή αυτού του φόρου οι οποίες βγαίνουν πέραν του απολύτως αναγκαίου και αναλογικού μέτρου, η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι επίμαχες εθνικές κανονιστικές ρυθμίσεις

Ο Finance Act (νόμος περί δημοσίων οικονομικών) της Ιρλανδίας του 1992 (όπως έχει τροποποιηθεί) προβλέπει την επιβολή φόρου ταξινόμησης επί μηχανοκίνητων οχημάτων τα οποία εισάγονται στη χώρα. Σύμφωνα με τον ως άνω νόμο, οι εισαγωγείς οχημάτων υποχρεούνται να καταβάλουν, κατά την ταξινόμηση, ολόκληρο το ποσό του φόρου που αντιστοιχεί στην οριστική ταξινόμηση. Η απαίτηση αυτή ισχύει για όλα τα εισαγόμενα οχήματα, ανεξαρτήτως της χρήσεως για την οποία προορίζονται και της πραγματικής διάρκειας χρήσεώς τους στη χώρα και καταλαμβάνει οχήματα τα οποία έχουν μισθωθεί στην αλλοδαπή με χρηματοδοτική ή απλή μίσθωση για προκαθορισμένο και περιορισμένο χρονικό διάστημα. Μολονότι οι ιρλανδικές αρχές παρέχουν τη δυνατότητα μεταγενέστερης επιστροφής του επιπλέον φόρου που καταβλήθηκε, εντούτοις, η επιστροφή αυτή πραγματοποιείται μόνο μετά από τον έλεγχο και την εξαγωγή του εκάστοτε επίμαχου οχήματος. Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη σχετικά με την καταβολή τόκων επί του παρακρατηθέντος επιπλέον φόρου, ενώ για τη διεκπεραίωση της σχετικής διαδικασίας επιστροφής επιβάλλεται τέλος 500 ευρώ.

Βασικά επιχειρήματα

Η Επιτροπή φρονεί ότι το ιρλανδικό σύστημα σχετικά με τη φορολόγηση της ταξινόμησης των μηχανοκίνητων οχημάτων προκαλεί δυσανάλογη ταμειακή και οικονομική επιβάρυνση σε κατοίκους Ιρλανδίας οι οποίοι επιθυμούν να εισαγάγουν οχήματα μισθωμένα με χρηματοδοτική ή απλή μίσθωση για προκαθορισμένο και περιορισμένο χρονικό διάστημα. Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι επίμαχες εθνικές κανονιστικές ρυθμίσεις καθιστούν αισθητά δυσχερέστερη και πιο δαπανηρή την απλή ή τη χρηματοδοτική μίσθωση οχημάτων σε άλλα κράτη μέλη σε σύγκριση με την απλή ή χρηματοδοτική μίσθωση οχημάτων από επιχειρήσεις οι οποίες έχουν την έδρα τους στην Ιρλανδία. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο φόρος ταξινόμησης επί μηχανοκίνητων οχημάτων που επιβάλλει η Ιρλανδία μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο για την παροχή και τη λήψη υπηρεσιών χρηματοδοτικής και απλής μισθώσεως, είναι δυσανάλογος και, ως εκ τούτου, αντιβαίνει στο άρθρο 56 ΣΛΕΕ.